

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1111

29.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind II: Folkets stat

Del 8

Den nationalsocialistiske folkestat har til hensigt at organisere en elitedannelse og dermed frem for alt at befri det andet niveau - regering, administration og økonomisk ledelse - fra lænkerne af indkapslet privilegieøkonomi, partibogsfilzokrati og ideogisk stædighed. Denne elite i stat, økonomi og parti vil lære at se sig selv igen i den preussiske forstand som en tjener for helheden. Først og fremmest skelner vi mellem to eliter i den nationalsocialistiske folkestat:

- Den professionelle elite og
 die Kæmpende elite

Med den professionelle elite mener vi den gruppe af eksperter, videnskabsfolk, forskere og teknokrater, uden hvis hjælp intet moderne statssystem er tænkeligt. Alt for ofte bliver denne professionelle elite dog forhindret i sit arbejde af uvedkommende begrænsninger og ideologier. Der er ingen problemer, som ikke kan løses tilfredsstillende - selv om det kun er en nødløsning i starten, når vores viden endnu ikke er tilstrækkelig, og forskningen ikke er nået så langt. Men de inkompetente lederkliker, som ikke kan se ud over dagens horisont, og som mangler en tro på fremtiden i virkeligheden, forhindrer den professionelle elite i at udføre deres opgaver.

Et godt eksempel på disse kunstige forhindringer, der skyldes lederklikernes ideologiske stivhed, er den fejlslagne økonomiske planlægning i Østen og vrangviljen over for fremskridt inden for genetik, arvelighedsvidenskab og biologi generelt i Vesten:

Nationalsocialismens drømme om at forbedre vores genetiske sammensætning er for længst kommet meget tættere på deres realisering, og der er ikke længere nogen videnskabelig tvivl om nødvendigheden af eugeniske foranstaltninger - arvelig sundhed og racehygiejne. Også her har tiden retfærdiggjort mange af nationalsocialismens ideer, som tidligere blev skældt ud som "pseudovidenskabelige".

Men det er kun ét eksempel blandt mange. Professionelle inden for alle vidensområder kan fortælle dig en ting eller to om de forhindringer, som politisk inkompetence og bureaukratisk dumhed lægger i vejen for dem.

Det er uforståeligt, hvorfor uvedkommende interesser, ideologier og hensyn skal bestemme på det yderst komplicerede område med statslig, administrativ og økonomisk ledelse. Kun en orden, der giver rammerne for den professionelle elite, men lader dem være frie til at gøre deres pligt over for folket og staten, vil være en succes. Den nationalsocialistiske folkestat er fast besluttet på at gøre dette. En sådan handling forudsætter naturligvis en ansvarlig dannelse af eliten. Uddannelsen skal organiseres i overensstemmelse hermed:

På alle uddannelsesområder og fra den tidligste ungdom skal fremme af de begavede være i centrum for alle bestræbelser. Det er det modsatte af nutidens ideer, som resulterer i en konstant reduktion af præstationerne. Allerede i folkeskolen skal man opmuntre de drenge, der viser særlige talenter eller evner inden for et hvilket som helst område - det være sig sport, lederskab, videnskab, forskning eller håndværk. Denne fremme af begavelse skal udføres helt uafhængigt af social oprindelse og økonomisk situation. Selv hvis et talent først viser sig senere, skal en overgang fra det normale skolesystem til eliteskolerne til enhver tid være mulig. Undervisningen skal foregå på en sådan måde, at krop og sind, vilje, karakter og intellekt trænes og fremmes på lige fod.

Eliteskolerne i den nationalsocialistiske folkestat er ikke ideologiske kadreskoler, men tjener til at uddanne morgendagens professionelle elite. Derfor er ideologiske spørgsmål ikke hovedtemaet her, men kun den brede ramme - ligesom princippet altid skal overholdes, at nationalsocialisme i bund og grund ikke skal undervises, men eksemplificeres!

De nationale politiske uddannelsesinstitutioner i Det Tredje Rige - NPEA'erne,

bedre kendt under akronymet Napola - er en model, som vi kan bygge videre på i denne henseende. Eliteskolerne efterfølges af videregående uddannelser. Her vil det tyske universitet også være struktureret på en helt anden måde:

Der skal lægges vægt på polytekniske læreanstalter og hurtige polytekniske læreanstalter, hvis læseplaner og undervisningsmetoder skal følge principper, der ligner NPEA's, og som skal udformes i overensstemmelse med professionelle krav. Uddannelsen vil være strømlinet og disciplineret og vil forberede de studerende specifikt til de lederstillinger, de senere vil indtage. Derimod vil det egentlige videnskabelige universitet blive stærkt reduceret i antal, men vil kunne arbejde på et meget højere niveau og vil kun være åbent for dem, der virkelig viser tilbøjelighed og evne til forskning og videnskab.

Universitets- og fagskoleuddannelse er heller ikke uden formål, men tjener hele folket, ligesom alle andre völkische opdelinger. Den nationalsocialistiske folkestat eliminerer nutidens uddannelsesmæssige kaos og dermed den egentlige årsag til den delvist berettigede uro på dette område. Der dannes en professionel elite af modne og stabile mennesker - ikke flere mentale krøblinge - som tjener deres folk og er i stand til at påtage sig ledelsesopgaver inden for regering, administration og økonomi.

Der er en naturlig spænding mellem teori og praksis, mellem ideologiske mål og den daglige politiks nødvendigheder. Den nationalsocialistiske bevægelse ser sig selv udfordret i denne spænding og må bevise sit værd her:

En regering, der udelukkende er bestemt af ideologi, ville føre en ideologisk politik baseret på illusioner og kunne styrte vores fædreland i ruiner. - På den anden side vil en politik, der ikke er forpligtet til nogen højere mål og blot udfører sit daglige arbejde, kun give få fremskridt i forhold til de nuværende forhold og vil derfor føre tyskerne til en gradvis national død. Det er partiets opgave at bære denne spænding og at forme den kreativt:

Den repræsenterer den militante elite i vores folk og danner dermed modvægt til en rent teknokratisk magtudøvelse fra den professionelle elite, som let kan glemme de højere mål, men også de almindelige menneskers problemer.

Den nationalsocialistiske bevægelse ønsker ikke at erstatte det statslige, administrative og økonomiske lederskab, men at sørge for, at det bevæger sig inden for rammerne af vores idé.

Vi har allerede fastslået, at det nationalsocialistiske tyske arbejderparti skal opfylde en kamp- og en uddannelsesmission på alle niveauer af det völkische liv. For at forblive et åndeligt og organisatorisk match for specialisterne og

teknokraterne, må det derfor også - ligesom staten - uddanne en elite. Denne partielite skal vide, hvordan man implementerer værdierne i vores tro politisk uden at stivne i ideologisk bedrevenhed. På det andet niveau, der skal diskuteres her, er partiets mission at kæmpe:

"Forhindre en uafhængighed af den professionelle elite, dvs. en egen regeringspolitik, der ikke længere er forpligtet til nationalsocialistiske principper, og forblive ivrig i kreativ kamp med de kompetente eksperter for altid at gennemføre nye, gennemførlige planer for en völkisch og racemæssig politik for fremtiden!"

Men ligesom vi ikke slår vores politiske modstandere ihjel, men forsøger at overbevise og uddanne dem, bruger vi ikke partiets magt til ideologisk styring, men ser det som vores opgave at overbevise de kompetente eksperter om rigtigheden og gennemførligheden af vores ideer. Først når den professionelle elite selv er overbevist, vil den bruge al sin dygtighed, viden og fantasi til at opnå succes til gavn for vores folk. Dette overtalelsesarbejde er opgaven for den relevante partiafdeling og en del af vores uddannelsesmission.

Det er nok det mest krævende og vanskelige krav til vores parti, meget sværere end den kommunistiske metode med blot at gennemtvinge sin vilje som et statsparti, men også meget mere givende og lovende.

For at opnå dette er det imidlertid nødvendigt at uddanne en militant elite, der intellektuelt er på højde med den professionelle elite, men som derudover, som spydspids for den revolutionære nationalsocialisme, med verve og fantasi uden vaklen forfølger de mål, der altid har været sat af vores Weltanschauung. Det stiller de højeste krav til uddannelsen af den nye generation i NSDAP. Også her har vi en model i Det Tredje Riges institutioner - selv om den endnu ikke var fuldt udviklet på det tidspunkt: **Adolf Hitler-skolerne.**

Disse elitepartiskoler vil, selv om de har et andet fokus, stille de samme høje krav til eleverne som de statslige eliteskoler. Deres pensum vil blive suppleret med intensiv ideologisk dannelse og træning.

For at bevare det revolutionære momentum og idealismen i partiets rækker må vi sørge for, at der på alle områder stilles højere krav til partikammeraterne, at den ideologiske prægning kommer oveni andre opgaver, at engagementet i partiet så vidt muligt forbliver frivilligt og hverken giver mulighed for magt eller advancement, som ikke er ledsaget af faglige og politiske resultater eller succeser. Det gælder naturligvis også for de studerende på partiets eliteskoler:

Da princippet om frivillighed skal bevares, bliver disse skoler - i modsætning til

de statslige eliteskoler - ikke allerede aktive efter grundskoleårene, som er fælles for alle elever. De er snarere åbne for de overbeviste og entusiastiske nationalsocialistiske drenge, der allerede med succes går på statslige eliteskoler og er mindst 16 år gamle.

Det var vores bevægelses tragedie, at den kun var i stand til at forme seks år med fredelig genopbygning, hvor de første år stadig var præget af vanskelighederne og den ulykkelige arv fra det demokratiske system. Således kunne reorganiseringen af uddannelsen i Det Tredje Rige endnu ikke vise nogen langsigtede effekter, og en stor del af den nationalsocialistisk påvirkede ungdom ofrede sig stadig heltomdigt i krigens sidste år, som HJ's og de ældre årgange af NAPOLA-elevs engagement eksemplarisk viser. Giv os en generation, og vi vil bygge en ny verden!

Selvfølgelig vil forskellene mellem den professionelle elite i statsledelsen og den militante elite i partiledelsen gradvist blive mindre i løbet af generationer. Men det er ikke i vores interesse, at de forsvinder helt:

Enhed mellem parti og stat betyder ikke fusion, men komplementaritet.

Der er ikke kun en spænding mellem teori og praksis, men også en spænding mellem den store betydning, vi tillægger dannelsen af eliter, og den nationalsocialistiske idé om nationalt fællesskab. Også her er der brug for den revolutionære ligefremhed i den nationalsocialistiske bevægelse. Hvis NSDAP efter sin sejr forvandler sig til et bureaukratisk statsparti, vil det kun fremstå for folket som en del af et krævende, overvældende statsapparat og vil derfor før eller siden miste deres tillid. Så nytter det ikke længere noget, at det uddanner en völkisch-elite uden hensyn til klasse- og standsbarrierer, for også den vil så kun blive anerkendt og vurderet som statsledelse og ikke længere i fuldt omfang som ægte völkisch-ledelse. Partiet skal også efter sejren være fast forankret i folket, bevare dets uindskrænkede tillid og føle sig som en tjenende del af Volksgemeinschaft og handle derefter.

Frihed i stedet for demokrati

Begrebet "frihed" er ligesom "fred" et af vor tids mest misbrugte buzzwords. Også her viser de demokrater, der konstant taler om BRD som den "frieste stat i tysk historie", sig at være nogle slemme hyklere.

Demokrater har aldrig befriet et folk, men har i bedste fald "demokratiseret" dele af det. Dermed kender de i bund og grund kun til to former for "demokratisering" - den økonomiske og den politiske. Ingen af dem fører til frigørelse af folket:

I den liberale kapitalisme er økonomiens frihed altid virksomhedernes og den internationale højfinans' frihed til at udnytte og udbytte arbejderen og arbejderens "frihed" til at organisere sig for at lamme og ødelægge den nationale økonomi gennem det historisk set for længst forældede middel strejken og dermed bringe sit eget levebrød i fare. Hvordan kan man tale om frihed, når retten til at arbejde ikke realiseres, og arbejderen næsten ikke har nogen indflydelse på, hvad der sker på fabrikken, hvor en stor del af hans liv foregår? Og hvad med politisk frihed?

For langt de fleste begrænser det sig til at sætte et kryds hvert fjerde år - i den stolte bevidsthed om, at "al statsmagt nu udgår fra dem", som det hedder i grundloven. Resten ser kun forbløffet til, mens deres "repræsentanter" laver politik - omhyggeligt kontrolleret af statens sikkerhedsmyndigheder, som sørger for, at ingen medborgere får "forfatningsstridige" ideer! Faktisk har området for regering, administration og økonomisk styring for længst været hinsides enhver effektiv og ansvarlig medbestemmelse for folket. Alle demokratiske protester er til ingen hjælp her:

Det har længe været muligt at regere ikke af folket, men kun for folket. Det ved demokraterne selvfølgelig også, men i modsætning til os siger de det ikke klart, fordi de forældede mekanismer i såkaldte "frie valg" er fremragende egnet til at bedrage folket om den sande magtbalance og til at holde dem ved magten.

Vi må ærligt fortælle folket, at der ikke kan være noget demokrati - folkestyre, men at det kun er et spørgsmål om, hvilken herskende klasse der har magten - en zionistisk tilknyttet, internationalistisk og broget klike eller en forenet, omhyggeligt uddannet og ansvarlig völkisch-elite.

Demokrati har intet med frihed at gøre. Friheden skal blive synlig i den enkelte borgers private livssfære:

I friheden til at få en uddannelse, der virkelig lever op til fremtidens krav. I friheden til ikke længere at skulle frygte for sit job og selvfølgelig i friheden til at kunne påtage sig et effektivt medansvar i sit hjemlige samfund og sin virksomhed.

Frihed i stedet for demokrati:

Det betyder, at man kan have tillid til grundlaget for det herskende system og til den professionelle autoritet i regeringsarbejdet, og at man kan dele ansvaret på det tredje niveau - den personlige livssfære. Der, hvor den enkelte borger faktisk har en ret, en pligt og evnen til at dele ansvaret, er vi nationalsocialister mere "demokratiske" end demokraterne. Først her viser friheden sig, her ser vi opgaverne for en tysk frihedsbevægelse, her kan et frit, socialistisk samfund formes.

Kun det menneske, der kan være med til at forme sin naturlige livssfære, er frit - ikke den, der har lært at sætte et kors på det rigtige sted; det kan en chimpanse også gøre. Grundlæggende ser vi tre völkische organismer, hvorigennem Volksgenossens liv formes og dannes, og hvori hans liv finder sted:

- Familie
- Fællesskab
- Betjening.

FAMILIEN, som den mindste, naturlige celle i det nationale samfund, får særlig beskyttelse af den nationalsocialistiske folkestat. Familien er ikke et privat anliggende, men staten og partiet har et fælles ansvar for at sikre, at familien kan opfylde sine opgaver og pligter over for samfundet:

Familien skal være åndeligt, mentalt og fysisk sund, den skal producere nok børn og uddanne dem i deres første år på en sådan måde, at de senere bliver sunde og ansvarlige borgere og nationale kammerater.

Her kan og skal staten ikke gøre mere end at skabe gode rammebetingelser gennem juridiske støtteforanstaltninger. Partiet må derimod overbevise familierne om deres store forpligtelser over for fællesskabet og kæmpe mod de tegn på opløsning, der i dag kan iagttages i de völkische forfaldstelte. Disse truende tegn på forfald vil ikke forsvinde fra den ene dag til den anden med en magtovertagelse af den nationalsocialistiske bevægelse, men de kræver en militant indsats fra NSDAP's side.

Så her ser vi igen partiets mission om kamp og uddannelse: På dette område ligger ansvaret for at overbevise og integrere familien i Volksgemeinschaft primært i hænderne på NS Frauenschaft.

Det er de nationalsocialistiske kvinders opgave, som stødtropperne i alt tysk kvindearbejde, at forme familien på en nationalsocialistisk måde indefra og at opdrage børnene i den nationale fællesskabstanke. Derfor besluttede Føreren i sin instruks af 14. marts 1933, at opdragelsen og plejen af børn op til 10-årsalderen skulle overlades til NS-kvinder. I 1938-årbogen for Rigets Kvindeledelse - Hovedafdelingen for Presse/Propaganda - står der i denne sammenhæng:

"Langt over 350.000 seks- til tiårige drenge og piger er med i de tyske børnegrupper De laver håndarbejde og arbejder om vinteren for at gøre tyske børn i udlandet glade. De laver små nyttige ting, som de kan overraske

deres mødre med på mors dag De diskuterer, hvad fra deres eget legetøjsskab Winterhilfswerk kan bruge som julegave til grænsebørn.

Før barnet kan forstå "nationalt fællesskab", lærer det på denne måde at måle dets indhold gennem sin egen lille gerning. Før det kender til alle tyskeres skæbnethed, lærer det her frivilligt at integrere sig i et lille kammeratskab. Vant til at være ung er gjort gammel - det vil ikke være svært for ham senere, som et ungt menneske, der vokser op, at føle sig bevidst tysk, som er en kammerat for enhver ung tysker - uanset hans oprindelse. Som "Pimpf" og "Jungmädel", som Hitlerjugend- og BDM-pige, vil den unge meget bedre forstå, hvad børnegruppen ønsker at vække i ham.

Det er ikke politiske ideer eller teorier, der skal læres børnene - det er meget vigtigere, at karakterværdierne, de følelsesmæssige impulser i dem adresseres, som nationalsocialismen alene kan bygge på. Selvfølgelig er den dreng, der bliver medlem af Jungvolk i en alder af ti år, ikke et færdigt menneske; Jungmädel er bestemt stadig i stand til at forandre sig. Men det tiårige barn har allerede fuldført en væsentlig del af sin udvikling. Ligesom fysisk forsømmelse i de første ti år næppe nogensinde kan indhentes helt senere, er det også svært at begynde at indhente fejl i opdragelsen i denne alder. Ud over skole og hjem ønsker børnegruppen at hjælpe barnet med at finde vej ind i det samfund, som det er født til, og som det en dag skal give sin styrke til.

Men alle, der frygter, at børnene bliver gjort til bøjlestænger eller bedreviddende, bør tage et kig på en af vores børnegruppers eftermiddage derhjemme. Når vejret er godt, er de udendørs - hvis det overhovedet er muligt. De leger, laver gymnastik, løber og hopper. Bange mors drenge mister selv deres pivethed, tidligere tårevædede piger er snart ikke til at kende mere. For de ønsker at blive modige og tapre. På udflugterne synger de og laver musik. Når de hviler, sætter de sig i græsset, og gruppelederen fortæller et eventyr eller en legende fra deres hjemlands historie. - Gruppelederen finder på noget nyt til hver eftermiddag derhjemme. Ved altid at knytte an til ting fra børnenes hverdag udvider hun barnets begrebsverden ved at fortælle historier, der er tilpasset barnets forståelse, og deltager dermed i dannelsen af et nationalsocialistisk verdensbillede hos barnet

Børnegruppelederne har et tæt kammeratskab med hinanden - de trænes igen og igen og modtager stimulation og vejledning; for de kender til deres store ansvar for at opdrage børnene til nationalsocialistiske holdninger og frem for alt at eksemplificere nationalsocialismen for dem i deres egen fremtoning, deres personlige holdning. Føreren selv, med sit ord:

"Ungdommen kan ikke opdrages tidligt nok til først og fremmest at føle

sig tysk," som hele opdragelsen af børn i det nationalsocialistiske rige var orienteret."

Jeg behøver ikke at komme nærmere ind på grundlaget for den nationalsocialistiske familiepolitik og henviser i stedet til den tidligere Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klinks fremragende dokumentation med titlen "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

Under alle omstændigheder er det partiets opgave - her legemliggjort af NS-Frauenschaft - at opdrage den tyske familie og frem for alt de børn, der vokser op i den, så de altid forstår frihed som en forpligtelse over for det samfund, der giver dem denne frihed.

Denne opgave, som vores nationalsocialistiske kvinder og piger allerede står over for i kampens tid, er meget sværere at udføre i dag end tidligere. Det er en stor udfordring for vores nationalsocialistiske kvindebevægelses vilje til at kæmpe, overtalelsesevne og beslutsomhed til at vinde. Men kun hvis den tyske mand, begyndende med den mindste celle i vores nationale fællesskab, opdrages af partiet til altid at se frihed som et bånd til fællesskabet, kan vi tage det næste skridt mod social frigørelse, mod medansvar i fællesskabet og på arbejdspladsen.

Folkekammeratens arbejds- og privatliv er i høj grad bestemt af forholdene i SAMFUNDET - her forstået som en fællesbetegnelse for landsby, by og distrikt - og VIRKSOMHEDEN.

Kun her viser individets frihed sig i virkeligheden. Den nationalsocialistiske folkestat er fast besluttet på at skabe frirum for et bredt og effektivt medansvar. Jeg taler bevidst ikke om "medbestemmelse":

"Medbestemmelse", det er også, hvad enhver egoist og sabotør gør, som ønsker at sikre eller erhverve sig sine egne privilegier og rettigheder uden hensyn til andre. Alle, der søger at ødelægge alt ud fra en grundlæggende modstand mod folket og staten, alle, der misbruger valg- og diskussionsmekanismerne til at koge en partipolitisk suppe. - Vi, derimod, kæmper for et medansvar, der udspringer af et indre ønske om at forme miljøet på en human måde og at fremme fællesskabet.

Vi ser medansvar i samfundet og på arbejdspladsen som en udvidelse af mulighederne for deltagelse, i form af direkte og frie personlige valg.

Jeg har allerede påpeget, at der er berøringspunkter mellem denne forståelse af korporativisme og ideen om borgerdemokrati - dog strengt begrænset til det tredje niveau af det nationale liv, som diskuteres i denne sammenhæng. - Det

ville være formasteligt at foreslå detaljer nu. Vi er kun i begyndelsen af genopdagelsen af de muligheder, der blev udviklet i 1930'erne, men som også blev fanget i nederlagets malstrøm. Jeg kan f.eks. kun minde om arbejdet i "Cercle Proudhon", som var inspireret af grundlæggeren af den franske fascisme - George Valois, ideerne fra den revolutionære fløj i NSDAP, det sociale program for den italienske sociale republik - Salo Republic 1943-1945 - for blot at give nogle få forslag.

I dag vil jeg kun antyde konturerne af den "tredje vej". Også her må vi overlade udformningen til den revolutionære udvikling og videreudvikle vores ideer i den daglige politiske kamp - allerede i opposition. Vi kommer ikke til det völkische livs virkelighed med en præfabrikeret teori, men står over for den opgave at forme denne virkelighed i overensstemmelse med vores indenrigs- og udenrigspolitiske muligheder.

Det er afgørende, at vi ikke kun taler om frihed på dette niveau, men også realiserer den. Nationalsocialister er ikke hyklere: Vi siger på forhånd, hvor vi ønsker orden, og hvor vi ønsker frihed!

I den nationalsocialistiske folkestat er der ikke noget "statsparti" i kommunen eller i virksomheden. Ingen skal bilde sig ind, at han bliver borgmester, fordi han er lokalgruppeleder eller samarbejdsudvalgsmedlem, fordi han er aktivist i NSBO - Nationalsocialistisk Arbejdscelle Organisation. I stedet skal han gøre sig gældende i et frit personvalg og blandt flere kandidater, og som militant nationalsocialist vinde samfundets ærlige tillid.

Også her - jeg gentager det igen - er frivilligt medlemskab af partiets lokal- og distriktsgruppe, eller af den nationalsocialistiske fabrikscelle, ikke forbundet med en automatisk, komfortabel post i statens ledende stillinger. Det skal kæmpes for, rekrutteres og overbevises!

Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti har hverken i kampens tid eller i udformningen af vores stat brug for den behagelige, tankeløse medrejsende, der i svære tider pludselig var "aldrig med os og altid imod os".

Partiet består af idealister, kæmpere og revolutionære. Derfor er det den tyske frihedsbevægelse og nationens organiserede vilje til at leve. Det er vores konsekvens af nederlaget:

FRIHED I STEDET FOR DEMOKRATI!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are non-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdard Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

